

eningerne, og naar der ikke bliver indstillet flere, end der skal vælges, have Amdsraadene jo intet Valg. Men det forekommer mig, at det er inkonsekvent, at denne Sag skal ligge i Amdsraadenes Hænder, naar vore Landboforeninger ere saa velorganiserede, som de ere. Da imidlertid, som den ærede Ordfører nævnte, Udvalget eller den største Del af Udvalget, ikke kunde samles om denne Sag, vilde jeg for mit Vedkommende ikke stille noget Ændringsforslag, der kun blev ført frem af et Mindretal, og har derfor nøjedes med at tage Forslaget, som det er, netop i Forventning om, at der ikke vil ske nogen synderlig Forandring derved.

Der er enkelte andre Punkter, som den ærede Ordfører omtalte, hvor der kan være Spørgsmaal om, hvorvidt det er Forbedringer der ere fremkomne i Landstinget, men i alt Fald maa man se saaledes paa det, at Landstinget har været meget liberalt i Behandlingen af disse Spørgsmaal og taget virkeligt Hensyn til Folketingets Stilling, og dette er en god Grund til ikke at holde paa at sætte sin Villie igennem paa alle Punkter. Jeg skal derfor, idet jeg anbefaler Tinget at vedtage Indstillingen, som den nu foreligger, udtale det Haab, at det maa lykkes den højtaerede Landbrugsminister, nu, han har faaet forøgede Midler til denne Sags Fremme, at faa Loven ført ud i Livet saaledes, at den kommer til at gøre den Nytte, Befolkningen har ventet.

Berntsen: Det er en Udtalelse af den sidste ærede Taler, som jeg tror beror paa en Fejltagelse, jeg gerne vil sige et Par Ord om. Jeg forstod den ærede sidste Taler saaledes, at han mente, at Amdsraadene pligtskyldigst skulle følge den Indstilling, Landboforeningerne gøre. Men det er ikke rigtigt. Amdsraadene staa fuldstændig frit efter min Mening og kunne vælge frit. Men en anden Ting er jo, at som Regel ville Amdsraadene følge en Indstilling, der foreligger fra Landboforeningerne, naar der ikke er noget særligt at indvende. Men jeg ved Eksempler paa, at Amdsraadene ikke have fulgt denne Indstilling. Jeg tror, Amdsraadet staa frit her, men jeg ønsker, dette skulde blive klaret, før vi gaa til Afstemning.

N. Jensen: Den sidste ærede Taler har aabenbart ikke gjort sig bekendt med Bestemmelsen i § 8. Efter dette har Amdsraadet intet Valg ud over Landboforenin-

gernes Indstilling. Jeg har netop hævdet, at det nu yderligere bliver reduceret, for vi have det nu saaledes, at naar hver enkelt Landboforening i Amdsraadskredsen indstiller hver sin, faar Amdsraadet et Valg mellem disse, men naar de samles inden for Amtets Grænse og enes om en fælles Indstilling, faar Amdsraadet intet Valg.

P. T. Nielsen: Jeg skal ikke forlænge denne Debat ret meget. Med Hensyn til det sidste Punkt vil jeg udtale, at det ærede Medlem for Nyborg har fuldstændig Ret. Jeg vil dernæst sige, at vi være en Del i Udvalget, for hvem det med Hensyn til Valget af Dommere stod som ret ligegyldigt, enten det blev Amdsraadet, der valgte Dommere, eller Fællesforeningerne. Jeg er endogsaa tilbøjelig til at tro for Jyllands Vedkommende, at det maaske er heldigere, at det bliver Amdsraadet end Fællesforeningerne. Da det er Landboforeningerne, som i begge Tilfælde indstille til disse Dommervalg, maa det anses for et forholdsvis underordnet Spørgsmaal, enten det bliver den ene eller den anden Institution, der foretager det endelige Valg.

I øvrigt kan jeg henholde mig til, hvad den ærede Ordfører udtalte om §§ 5 og 18, kun med den Bemærkning, at med Hensyn til § 18 vilde vi, hvis der skulde være stillet Ændringsforslag, noget stærkere have understøttet vort Standpunkt. Som Forslaget forelaa fra Folketinget, var det saadan, at de Konkurrencer, der i Henhold til § 18 skulle iværksættes, kunde iværksættes ikke alene af Fællesforeningerne, men ogsaa af de lokale Landboforeninger, hvis de fik Fællesforeningernes Anbefaling. Nu har Landstinget ændret det saaledes, at de kun kunne iværksættes af Fællesforeningerne. Det vil nu blive ret vanskeligt at faa mindre Konkurrencer iværksatte, og de kunde dog — det er jeg overbevist om — have stor Betydning. Skønt Forholdet er dette, og skønt jeg kunde ønske det tidligere genindsat, har jeg og mine nærmeste Meningsfæller i Udvalget dog ikke fundet, at det Tidspunkt, vi stod paa, var heldigt dertil, og heller ikke, at Ændringen var af saa stor Vigtighed, at der af den Grund var Anledning til at sende Forslaget tilbage til Landstinget. Jeg skal derfor anbefale det foreliggende Forslag i den Overbevisning, at det vil blive en Lov, som det arbejdende Landbrug vil være vel tilfreds og vel tjent med.